

ning til de af socialministeren omtalte foranstaltninger til forbedringer for pensionister med mindre indtægter ud over pensionen for derved at fjerne de fejl og skævheder, der for disse grupper har vist sig i forbindelse med overgangen til kildeskat. Fler-tallet kan ligeledes give tilslutning til den af arbejdsministeren omtalte forhøjelse af arbejdsløshedsdagpengenes maksimum.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) finder, at det under forhandlingerne i udvalget nu er godtgjort, at de beregninger, der i maj-juni 1969 af finansministeren blev lagt til grund for den alt for voldsomme skatteudskrivning, er klart urealistiske. Dette gælder ikke alene forudsætningen om, at B-skatteyderne for 1970 ville blive underlignet med gennemsnitligt 30 pct., men også antagelsen om, at kun halvdelen af det underlignede beløb ville indgå i finansåret som indbetaling inden 1. marts 1971. Det drejer sig om ca. 700 mill. kr., som skatteudskrivningen således uretmæssigt er blevet forhøjet med i 1970 for de øvrige skatteydere. Såvel oplysningerne fra kommunerne som drøftelsen i udvalget har vist, at der her foreligger en betydelig underbudgettering, som især lønmodtagerne nu må betale for med deres skat.

Mindretallet erkender, at regeringens økonomiske sik-sakpolitik i 1968 og 1969 har medført en stærk stigning i underskuddet på den løbende betalingsbalance. Man er derfor også indstillet på, at der under disse forhold må føres en ret stram finanspolitik. Mindretallet må imidlertid advare mod en skatte- og finanspolitik, der over-spilles med det resultat, at vi kommer i den modsatte grøft. Det er i udvalget dokumenteret, at der er tale om så kraftig en skatte-stigning i 1970, at praktisk taget hele indkomststigningen inddrages. Tages endvidere den af regeringen skønnede prisstigning på ca. 4 pct. i betragtning, bliver resultatet stagnation eller direkte nedgang i den disponible realindkomst i 1970. Dette kan hverken være en rigtig skattepolitik eller en rigtig finanspolitik.

I det omfang, denne alt for hårde skattepolitik fører til nye stigninger i lønninger og omkostninger, opnås i øvrigt det modsatte af det tilsigtede. Dansk erhvervsliv bliver

da bebyrdet med nye vanskeligheder ud over dem, som den hårde pengepolitik allerede har medført, og som yderligere vil følge med en for stram finanspolitik. Mindretallet mener, at en sådan politik er meget kortsigtet, og at den vil være skadelig for dansk erhvervsliv. Den er et nyt udslag af regeringens forfejlede sik-sakpolitik.

Mindretallet må anbefale en mere afbalanceret økonomisk politik. Man kan acceptere en finanspolitisk målsætning for 1970-71 med et kasseoverskud på ca. 1 milliard kr. Dette vil også være i bedre overensstemmelse med, at der for 1970 regnes med en væsentlig mindre stigning i aktiviteten end i 1969. Også udlandskonjunktøren ventes noget afsvækket i 1970. Dette taler ligeledes imod en for stærk stramning af finanspolitikken.

Mindretallet finder i øvrigt, at den omstændighed, at selve skatteindtægterne ved fastsættelsen af udskrivningsprocenten på 95 pct. nu viser sig at være stærkt undervurderet ved maj-skønnet, ikke bør føre til, at man så blot indkasserer fejlvurderingen ved at forhøje kasseoverskuddet med yderligere 500 mill. kr. Man kan ikke anerkende, at der er behov for et større kasseoverskud end det, der blev regnet med i maj 1969.

Mindretallet anser det derfor for både finanspolitisk muligt og nødvendigt, at der gennemføres en række lempelser, og har i overensstemmelse hermed fremsat forskellige forslag, der optrykkes i bilagshæftet. Man må dybt beklage, at regeringspartierne kun i meget begrænset omfang har villet imødekomme disse forslag.

Hvad folkepensionisterne angår, burde der for længst være gennemført en rimelig kompensation for afskaffelsen af nedslagsreglerne. Det modsatte regeringspartierne sig dengang. Nu er der i udvalget stillet en lempelse i udsigt, men om denne vil være tilstrækkelig, det kan vi ikke tage stilling til, før forslaget foreligger.

Arbejdsministerens forslag vedrørende arbejdsløshedsunderstøttelsen finder mindretallet ikke tilstrækkeligt og henviser her til mindretallets eget forslag.

Mindretallet har under udvalgsarbejdet fremhævet det urimelige i de private pengeinstitutters store gevinster på rentemarginalen og forbeholder sig — hvis spørgsmålet ikke snarligt finder en tilfredsstillende